

(ก)

บทบรรณาธิการ

วารสารมนุษยศาสตร์ได้รับแจ้งจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ว่าถูกจัดอยู่ใน “กลุ่มที่ 2” อันหมายถึงวารสารวิชาการที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงคุณภาพ อันที่จริง วารสารมนุษยศาสตร์ตีพิมพ์ต่อเนื่องมาเป็นเวลา 20 ปีแล้ว และได้พัฒนาตัวเองอย่างไม่หยุดนิ่ง ดังที่ท่านผู้อ่านจะเห็นได้จากความเปลี่ยนแปลงจากปีที่ 1 ถึงฉบับปัจจุบัน สิ่งที่ควรใคร่ครวญคือ แม้วารสารจะปรับปรุงคุณภาพอยู่ตลอด ทว่า เกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารรวมทั้งหน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการ “สร้างและรักษาเกณฑ์” ก็เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า การปรับปรุงคุณภาพวารสารวิชาการเป็น “โครงการที่ไม่มีวันทำเสร็จ” โดยบรรณาธิการขอออกตัวอย่างมองโลกในแง่ดีว่า การพัฒนาหรือการปรับปรุงคุณภาพเป็น “กระบวนการ” มากกว่า “ผลสำเร็จ” จึงต้องทำต่อเนื่องเรื่อยไปไม่สิ้นสุด

วารสารมนุษยศาสตร์ฉบับนี้ยังคง “รักษาเกณฑ์” ไว้ได้อย่างดี ทั้งในแง่การเป็นช่องทางเผยแพร่ผลงานของนิสิตบัณฑิตศึกษาและนักวิชาการทั้งในและต่างสถาบัน บทความที่พิมพ์ในวารสารฉบับนี้เกือบทั้งหมดเน้นหนักด้านภาษาและวรรณคดีตามความสนใจของนักมนุษยศาสตร์จำนวนมากในประเทศไทย

บทความด้านภาษาประกอบด้วยงานวิจัยของนักภาษาศาสตร์ที่ศึกษากลายเป็นคำไวพจน์ของคำว่า *ไป* นอกจากนั้นยังมีผู้สนใจทฤษฎีวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (CDA) โดยทดลองกับวาทกรรมความงามในโฆษณาเครื่องดื่มเพื่อความงาม การศึกษาภาษาโฆษณายังปรากฏในบทความที่ศึกษากลวิธีทางภาษาในโฆษณาคอนโดมิเนียมทางเว็บไซต์ ที่แสดงให้เห็นความซับซ้อนของการสื่อความหมายในกลุ่มผู้ค้าและผู้บริโภค

นอกจากนี้ยังมีบทความที่ศึกษาภาษาภาพพจน์ในเพลงป๊อปอเมริกันและการศึกษาเปรียบเทียบอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ในภาษาไทยและภาษาฝรั่งเศสที่แสดงให้เห็นความสลับไหลหลากหลายของความหมายในภาษาต่างๆ

(๗)

มีบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประมวลอยู่ในวารสารมนุษยศาสตร์ฉบับนี้เช่นกัน ได้แก่บทความที่รายงานผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอ่านและสมรรถภาพในการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัย ซึ่งควรอ่านควบคู่ไปกับบทความที่รายงานผลการวิจัยข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยและภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยเช่นกัน

นักวิจัยที่สนใจด้านวรรณคดีและคติชนวิทยาเสนอบทความที่แสดงให้เห็นสายสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีกับศาสนา ได้แก่ การอวดตารในศาสนาฮินดู การปรับเปลี่ยนนอรรถกถาชาดกซึ่งเป็นวรรณคดีพุทธศาสนาให้เป็นวรรณคดีร้อยกรอง การศึกษาพันธกิจของประพันธ์ในฐานะผู้ชี้แนวทางปัญญาของสังคมร่วมสมัยผ่านงานเขียนที่นำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับพุทธธรรม รวมทั้งบทวิจารณ์หนังสือที่วารสารมนุษยศาสตร์ขอนำเสนอผลงานวิจารณ์ที่ “นักเขียนเขียนถึงนักเขียน” โดยนักเขียนผู้สวมหมวกเป็นนักวิจารณ์ได้เลือกนวนิยายเรื่องคนแคระที่ได้รับรางวัลซีไรต์ ประจำปี 2555 หวังว่าผู้อ่านจะมองเห็นแง่มุมที่น่าสนใจในหนังสือเล่มดังกล่าวได้ดีขึ้น

นอกจากผลงานที่กล่าวถึงข้างต้นทั้งหมดแล้ว ยังมีบทความวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรรม ดนตรี ศาสนา และอัตลักษณ์ชาติพันธุ์อันแสดงให้เห็นบูรณาการของศาสตร์และศิลป์แขนงต่างๆ ตามธรรมชาติของสาขามนุษยศาสตร์ในปัจจุบัน

ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าการปรับปรุงคุณภาพวารสารวิชาการเป็น “โครงการที่ไม่มีวันทำเสร็จ” บรรณาธิการเห็นว่า สำหรับผู้ใฝ่รู้ทั้งหลาย การแสวงหาความรู้ก็เป็น “โครงการที่ไม่มีวันทำเสร็จ” เช่นเดียวกัน ขอให้เรานำอยู่ร่วมโครงการนี้ไปด้วยกันอย่างไม่มีวันระย่อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนัย ประสานนาม
บรรณาธิการ